

skere uanset alder, køn eller hudfarve, så ville de sige, at de ikke ønsker at spise grøntsager med pesticider i. De ønsker ikke at få unødvendige kemikalierester – det er jo en eller anden form for kemikalierester – i de madvarer, som de indtager. Jeg tror f.eks. også, at der er mange, der føler sig rigtig skræmt, når Greenpeace faktisk holder et debatmøde om industriens kemikalierester i legetøj og alle mulige andre ting, som altså ender i menneskers organismer på den ene eller på den anden måde.

Jeg tror, det skræmmer rigtig mange mennesker at vide, at en tilfældig dansker, som får målt mængden af kemikalier i sit blod eller sin krop i øvrigt, kan have helt op til mellem 44 og 74 forskellige kemikalier i sig. Måske er de skadelige, måske er de ikke. For nogle af dem gælder det, at der i hvert fald er en mistanke om, at de kan være kræftfremkaldende.

Så jeg tror egentlig, at hvis vi tog udgangspunkt i, hvad den almindelige dansker ønsker, så ønsker vedkommende ikke at spise pesticider eller rester af pesticider, samtidig med at de sætter tænderne i et dejligt dansk æble. Vi er jo nødt til at sige, at grunden til, at vi står her i dag, er, at de tal, vi har fået fra ministeriet, peger i den forkerte retning.

Jeg synes, at Socialdemokraterne har peget på en række initiativer, som efter min opfattelse i hvert fald kan dreje fokus det rigtige sted hen. Målet må være, at vi får færre og færre pesticider i vores mad, og på sigt, at vi undgår det fuldstændigt. Det må da være målsætningen. Det kan der da ikke være nogen der kan være uenig i. Det er jo vigtigt at sige, og det er noget, som vi faktisk slet ikke har haft oppe i debatten i dag, at den sikreste måde at undgå pesticider på jo er at støtte den økologiske produktion.

Også her har regeringen altså et problem. Det er sådan, at med hensyn til landdistriktsmidlerne har bl.a. Det Radikale Venstre bedt om, at en del af de midler bliver afsat til at støtte den økologiske landbrugsproduktion i Danmark. Det har – så vidt jeg forstår – fødevarerministeren afvist at gøre. Det peger jo igen i den forkerte retning.

Kl. 14.45

Hvis det nu var, regeringen var villig til at være en lillebitte smule ambitiøs på det her område, var der altså to initiativer, man kunne tage på kort sigt, som ville have en effekt: Man kunne vælge at fremme den økologiske landbrugsproduktion i Danmark, og man kunne vælge at

stemme for Socialdemokraternes beslutningsforslag her, eventuelt med et par smårettelser, sådan at man kunne imødekomme den kritik, der måtte være fra ministerens og fra den konservative ordførers side.

Det synes jeg ville være helt fornuftigt at gøre og ville overbevise mig om, at på et eller andet tidspunkt, rinder selv Det Konservative Folkepartis tålmodighed ud.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg bliver nødt til at knytte et par bemærkninger til den store del af ordførerens tale, som vedrørte den konservative tålmodighed.

Jeg kan måske indledningsvis sige, at det jo politisk set har været en god ting for De Konservative at have den dyd, som jeg anser tålmodighed for at være, bl.a. i forbindelse med kommunalreformen, skattelettelser osv., rigtig mange konservative resultater, som vi har frembragt gennem mange års politisk kamp og med tålmodighed. Så jeg vil næsten håbe, at Det Radikale Venstre vil have samme tålmodighed, nu man er dansepartneren, ingen i Folketinget rigtig vil danse med i øjeblikket. Men det var så helt anden ting.

Jeg vil bevæge mig over til det her beslutningsforslag og spørge den radikale ordfører, om De Radikale reelt egentlig er ligeglad med, at der er den her konstruktive og positive dialog mellem Det Økologiske Råd, Fødevarerstyrelsen og Dansk Gartneri, og om ikke det måske var klogt at høre, om de kan finde frem til en fornuftig løsning først, før vi overtrumfer dem fra Folketingets side.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg synes da også, det er dejligt, at der er en positiv og konstruktiv dialog, men det afholder altså ikke mig fra at handle, mens de snakker. Jeg kan konstatere, at udviklingen går i den forkerte retning, der er flere pesticider i den mad, vi spiser i dag end i den mad, vi spiste for 10 år siden. Det er altså en udvikling, der går i den forkerte retning.

Så må de gerne have en konstruktiv dialog og forhåbentlig også nå frem til nogle initiativer, som igen vil pege i den rigtige retning, men det forhindrer altså ikke mig i at nikke positivt til Socialdemokraternes forslag, sådan som det ligger i dag.